

II. BEFOGADHATÓSÁG

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az Indítványozónak kell igazolnia. Az alábbiakban Indítványozó igazolni kívánja jelen ügyben való közvetlen és aktuális érintettségét, továbbá azt, hogy az alaptörvény-ellenes ítélet vonatkozásában Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint hogy az ítélet alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

II/1. Az Indítványozó érintettsége

A fentieknek megfelelően előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó, mint felperes keresetet terjesztettem elő a Fővárosi Törvényszék előtt, az elsőfokú eljárás az eljáró bíróság a keresetünk helyt adott a kirendelt szakértő szakvéleményére is figyelemmel, a másodfokon eljáró bíróság, illetve a Kúria a keresetünket azonban elutasította, ezzel megsértve az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében és a 28. cikkében foglalt alapvető jogainkat. Mivel az alaptörvény-ellenesség az Indítványozó személyében áll fenn, az ő jogait sérti alaptörvény-ellenesen a jogerős ítélet, így az érintettség egyértelműen megállapítható.

II/2. A jogorvoslati lehetőség hiánya

Tekintettel arra, hogy a Kúria ítélete ellen további felülvizsgálati eljárásnak nincs helye, ennek megfelelően Indítványozó az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak megfelelően az ítélet vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve az ítéletben foglalt alaptörvény-ellenes rendelkezések vitatására kizárólag a jelen alkotmányjogi panasz útján van lehetőség Indítványozó részére.

II/3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint – a később kifejtetteknek megfelelően – a hivatkozott ítélet *alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy az ítélet súlyosan sérti Indítványozó tulajdonhoz való jogát*, mivel a szétválással érintett jogelőd társaság tagjaként a másik taggal megállapodást kötött, hogy milyen módon számolnak el egymással, a megállapodás hatályba lépett, azonban a megállapodásban foglalt elszámolásnak a technikai, adminisztrációs jellegű lezárása csak a szétválás jogerős bejegyzését követően történhetett meg. A tagok megállapodásának a peres eljárás során kirendelt szakértő szakvéleménye alapján számvitelileg akadálya nem volt, a megállapodás harmadik személy jogát, egyetlen hitelező érdekét sem sértette, így a jogerős ítélet sérti az Indítványozó tulajdonhoz való jogát, mivel a felek közötti megállapodással tulajdont szerzett a megállapodás alapján kizárólag őt illető eredményen, a jogerős ítélet azonban a tulajdonától megfosztotta és alaptörvény-ellenesen juttatta a másik taghoz az Indítványozó által eredmény 50 %-át.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság *hatásköre* a végzés rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv. 27. §-ában foglalt rendelkezésre tekintettel *fennáll*, mivel az ítélet, azaz a bírósági eljárást befejező döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, ennek megfelelően Indítványozó alkotmányjogi panasa vitathatatlanul befogadható.

III. Az Indítványozó kérelmében foglaltak részletes indokolása

III/1. Tényállás

1. A jelen alkotmányjogi panasz indítvány alapjául szolgáló tényállás tekintetében Indítványozó az alábbiakat kívánja előadni.

Előadom, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott ítélet előzményét képező peres eljárások lényeges eseményei az alábbiak:

Az Indítványozó, mint a szétváló társaság egyik jogutódjának egyedüli tagja és a szétváló társaság másik tagja megállapodást kötöttek arra vonatkozóan, hogy figyelemmel a szétválás bejegyzésének időpontjának bizonytalanságára a tulajdonosok tevékenységüket folytatják a jogelőd társaság keretein belül oly módon, hogy harmadik személyek irányában a jogelőd társaság áll helyt, a bevételek a jogelőd társasághoz érkeznek be, illetve a kiadások tekintetében a jogelőd társaság nyújt fedezetet, azonban a tagok a saját tevékenységükhöz kapcsolódó bevételeket és kiadásokat a szétválás bejegyzését követően, 2015. július 1. napjától a bejegyzés dátumáig terjedő időszakra nézve a közöttük létrejött megállapodás elvei szerint egymással elszámolják, tekintettel, hogy számvitelileg a szétválást követően osztható szét a jogelőd társaság vagyona a jogutódok között.

A szétválás bejegyzését követően az Indítványozó el kívánt számolni a másik taggal, aki nem kívánta betartani a megállapodásban foglaltakat, így vita támadt a felek között, melynek következtében az Indítványozó peres eljárást kezdeményezett. A peres eljárás során az elsőfokú bíróság a felperesi keresetnek helytadott, megállapította, hogy a felek között létrejött megállapodás alapján el kell számolniuk egymással, és az összecszerűség vonatkozásában szakértőt rendelt ki. A kirendelt szakértő az összecszerűség megállapítása mellett arra vonatkozóan is nyilatkozott, hogy számvitelileg nem volt akadálya a felek közötti megállapodás létrejöttének, mivel pontosan megállapítható volt, hogy melyik kiadás, illetve bevétel melyik taghoz tartozik, így számszakilag pontosan levezethető volt, hogy melyik tag milyen összegre tarthat igényt a saját tevékenységéhez igazodóan.

Hangsúlyozni szeretnénk, hogy a felek megállapodása harmadik személy jogát, vagy semmilyen hitelezői érdeket sem sértett, az kizárólag a felek közötti elszámolásra vonatkozóan tartalmazott előírásokat, melynek eredményeként minden érintett tudta, hogy a saját tevékenységével megszerzett eredménye felett kizárólagos rendelkezési, használati jogot szerzett a tulajdonjogi minőségből fakadóan, ami a szétválás bejegyzését követően realizálódik a jogutód társaságban.

Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezési, majd felülvizsgálati eljárás során az eljáró bíróságok az Indítványozó keresetét elutasították arra hivatkozással, hogy a szétválás bejegyzését megelőző időtartamra a társaság tagjai nem állapodhatnak meg külön gazdálkodásban, mivel a társaság fogalmából az következik, hogy a tagok társaságon belüli önálló gazdálkodása fogalmilag kizárt.

Hivatkozni szeretnénk arra, hogy a jogelőd társaság tagjai éppen azért döntöttek a szétválás mellett, mivel nem kívántak a továbbiakban közös gazdálkodást folytatni a jogelőd társaságban, a szétválás azonban egy hosszabb folyamat, ezért a társaság tagjai megállapodtak abban, hogy nem kívánják megvárni a szétválás bejegyzését, és erre vonatkozóan kötöttek egymással egy megállapodást, melynek értelmében 2015. július 1. napjától a szétválás bejegyzéséig a jogelőd társaság keretében mindenki végzi a saját tevékenységét, és annak eredményével a közösen megállapított elvek mentén elszámolnak egymással a szétválás bejegyzését követően a pontos számok ismeretében. Hangsúlyozni szeretnénk,

hogya a tagok nem egymással szemben folytatták a jogelőd cég keretein belül a tevékenységüket, mivel a szétválási megállapodás részeként az ügyfeleket is szétosztották egymás között, így nem is dolgozhattak egymás ellenében. A felek megállapodása a megállapodásban rögzített elvek mentén történő elszámos szabályait tartalmazza a szétválást követően.

A szétválásig a jogelőd társaság viselt minden költséget, állt helyt minden kötelezettségvállalásért, és rendelkezett minden bevétellel azzal, hogy a társaság tagjai tudták, hogy ezeket az összegeket elszámolják egymással a szétválás bejegyzését követően. Határozott álláspontunk szerint egyetlen jogszabályi rendelkezés sem zárja ki, hogy a felek ilyen tartalmú megállapodást kössenek, az érintett megállapodás nem ütközik egyetlen jogszabályba sem, senki jogát vagy jogos érdekét nem sérti. (pld. egy társaság tagjai dönthetnek úgy taggyűlésen, hogy a társasági szerződésben rögzített aránytól eltérő módon osztják meg az osztalékot, ahogy gyakorlatilag jelen esetben is abban állapodtak meg a felek, hogy eltérnek az üzletrészükkel arányban álló 50-50 %-os megosztási aránytól, és nem 50-50 %-ban osztják meg a társaság vagyonát.)

Álláspontunk szerint a támadott ítélet viszont sérti az Indítványozó tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát, mivel a felek közötti megállapodás alapján az Indítványozót megilleti a saját tevékenységéhez kapcsolódó eredményen a kizárólagos tulajdonjog, azonban az ítélet alaptörvény-ellenesen megfosztja az Indítványozót a tulajdonhoz való jog gyakorlásától azzal, hogy elvonja a rendelkezési jogát.

Hivatkozni szeretnénk a 3165/2021.(IV.30.9 AB határozatra, és az abban hivatkozott 3115/2013.(VI.4.), 3209/2015.(XI.10.), 3199/2013.(X.31.), 3090/2019. (V.7.), 3194/2014. (VII. 15.) és a 18/2015. (VI. 15.) AB határozatokra:

[71] Az Alkotmánybíróságnak a tulajdonhoz való jog sérelmére vonatkozó következetes gyakorlata értelmében: „[...] az Alaptörvény XIII. cikke alapvetően »két szempontból garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt védi a megszerzett tulajdont az elvonás ellen, másrészt védi a szintén már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen« {3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ugyanakkor ennek kapcsán az Alkotmánybíróság azt is kifejtette, hogy »az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat, és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. [...]« {3209/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [64]}. [...] »[a] tulajdonvédelem [...] nem kizárólag a polgári jogi értelemben vett tulajdonra, hanem egyéb vagyoni értékű jogokra is kiterjedhet, az Alaptörvény XIII. cikke tehát a tulajdonvédelem körében az egyéb, tulajdonszerű vagyoni értékű jogok védelmét is biztosítja« {3199/2013. (X. 31.) AB határozat, Indokolás [13]}.” {3090/2019. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [41]}

[72] A vállalkozási tevékenység jövőbeni nyereségének a reménye, az ebből eredő várható profit azonban nem tekinthető az alkotmányos tulajdonjog által elismert és védett tulajdoni várománynak {3194/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [24]}. Ugyanakkor a tárgyi ügyben nem az eredeti címer használatának mellőzéséből származó jövőbeni nyereség elmaradása a kérdés, hanem a tulajdonjog részjogosítványainak – a használat és a rendelkezés jogának – a sérelme merült fel.

[73] A 18/2015. (VI. 15.) AB határozat a tulajdonjog részjogosítványainak alkotmányos védelmével kapcsolatban megállapította, hogy: „[A]z Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tulajdoni alapjogvédelem kiterjed a tulajdoni részjogosítványokra és azok gyakorolhatóságára is, és csak az Alaptörvény erre vonatkozó szabálya szerint korlátozhatóak.” (Indokolás [20])

III/2. Az ítélet alaptörvény-ellenessége

1. Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Magyarország Alaptörvényének Szabadság és Felelősség fejezete XIII. cikk (1) bekezdése alapján:

„(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

III/3. Indítványozó alapjogának sérelme

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet határozott álláspontunk szerint a fentiekben előadottak szerint súlyosan sérti Indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát.

Álláspontom szerint az Indítványozót ért jogsértés egyértelműen olyan súlyú, amely egyúttal a támadott ítélet alaptörvény-ellenességét is eredményezi, mivel az ítélet az Indítványozó tulajdonjogát, mint szerzett jogot sérti meg azzal, hogy a megállapodásban foglalt szerződési akaratot érvénytelennek tekinti úgy, hogy a megállapodás nem sérti harmadik személy jogát, nem sért hitelezői érdekeket, és a szétválás elhúzódó folyamatára figyelemmel ténylegesen csak a szétválás bejegyzését követően megvalósítható elszámolásra vonatkozó eljárási szabályokra hivatkozással fosztja meg az Indítványozót a kizárólagos tevékenységéhez köthető eredményétől, és az ítélet eredményeként az Indítványozó nem tudja gyakorolni a tulajdonjogából fakadó részjogosítványát, úgy, mint a használat és a rendelkezés joga, ezért a tulajdonjog sérelme egyértelműen felmerül. Az alapjogsérelem nem az Indítványozó által a kizárólagos tevékenysége eredményeként várható profit elvesztése vonatkozásában merül fel, hanem az elért eredmény, mint a megállapodás alapján már megszerzett és az eredményen fennálló tulajdona sérelme vonatkozásában áll fenn, hiszen az ítélet az eredményt, mint a megállapodással megszerzett tulajdont és az afeletti rendelkezési jogot vonja el az Indítványozótól.

IV. ÖSSZEGZÉS

Az ítélet rendelkezéseinek vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható, hogy Indítványozó az Abtv. által megkövetelt érintettség feltételeinek eleget tesz, ennek megfelelően a jelen indítvány befogadható, így az Abtv. 27. §-a szerint indítvány benyújtására jogosult.

A fentiekben előadottaknak megfelelően álláspontunk szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdését, ennek megfelelően kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a kúriai ítélet alaptörvény-ellenességét megállapítani, illetve a támadott ítéletet a II.fokú ítéletre kiterjedő hatállyal megsemmisíteni szíveskedjen.

V. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2). bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

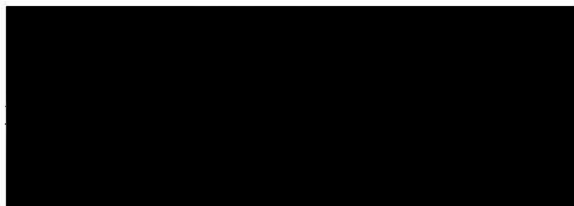
Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen Indítvánnyal támadott ítéletet 2021. április 28. napján kaptam kézhez elektronikus küldeményként. Az Országos Bírósági Hivatal által működtetett üzemzavar naptár (www.birosag.hu) alapján 2021. május 22., 23. és 24. napja és 2021. június 5. és 6. napja a régi Pp. 394/G. § (10) bekezdése értelmében nem számít bele az alkotmányjogi panasznak a törvény által előírt 60 napon belüli előterjesztésére nyitva álló határidőbe, így a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére határidőn belül kerül sor.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel Indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz, illetve a panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- 1. számú melléklet:** a jogi képviselőnek az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szóló ügyvédi meghatalmazása
- 2. számú melléklet:** a Fővárosi Törvényszék 7.G.43.136/2016/109. számú ítélete
- 3. számú melléklet:** Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.411/2019/7-II. számú ítélete
- 4. számú melléklet:** a Kúria Gfv.VII.30.136/2020/7. számú ítélete
- 5. számú melléklet:** taggyűlési jegyzőkönyv (2015.09.30.)
- 6. számú melléklet:** A szétválási szerződés 09. számú melléklete (2015.09.30.)